Дискретна математика

проф. д-р Тодорка Глушкова, Катедра "Компютърни технологии", ФМИ

Теория на дърветата

Съдържание:

- Дефиниции
- Свойства
- Бинарни дървета
- Генериране списък на възлите
- И-Или дървета

Въведение

- Ще разгледаме т. нар. дървовидни структури от данни.
- Те се използва за моделирането на проблеми от реалността, които се решават ефективно с тяхна помощ.
- Ще разгледаме в детайли какво представляват дървовидните структури от данни и ще покажем техните основни предимства и недостатъци.
- Ще се спрем по-подробно на двоичните дървета.

Въведение

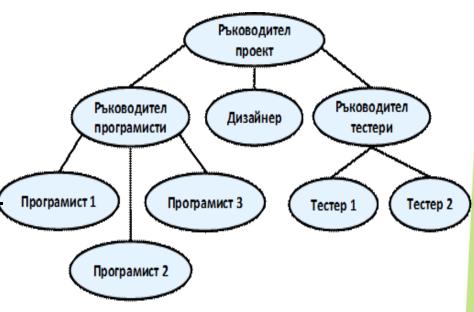
- В програмирането дърветата са изключително често използвана структура от данни, защото те моделират по естествен начин всякакви йерархии от обекти, които постоянно ни заобикалят в реалния свят.
- Да разгледаме един пример, преди да изложим терминологията, свързана с дърветата.

Въвеждащ пример 1

 Екип, отговорен за изработването на даден софтуерен проект.

 Участниците в него са взаимно свързани с връзката ръководител подчинен.

 В конкретната ситуация имаме екип от 9 души:

Въвеждащ пример 2

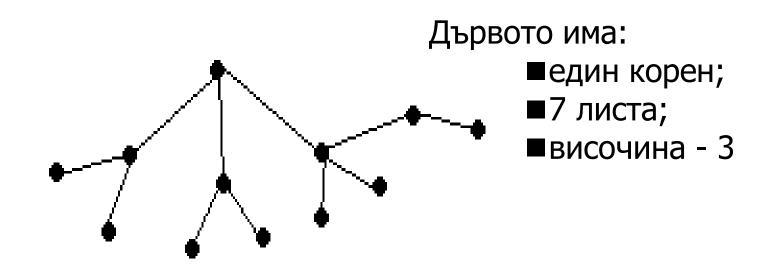
- Нека разгледаме файловата система.
- Директориите
 върху твърдия
 диск образуват
 йерархична
 структура, която е
 дърво.

Дърво. Дефиниции

- **Дефиниция: Дървото** е свързан, ориентиран граф, който не съдържа затворени вериги. Обикновено се бележи с Т.
- Дървото има един специален възел корен.
- Дърво с корен бележим (T,r).
- Възли, от които не излиза ребро се наричат *листа*.
- Останалите вътрешни възли.
- Дължината на пътя от корена до най-далечното листо се нарича *височина* на дървото.

Пример

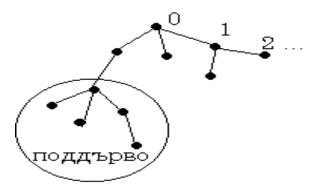
- Забележка: Дървото има само един път от всяко листо до корена. Всеки граф с такова свойство е дърво.
- <u>Дефиниция</u>: Две дървета са **изоморфни** тогава и само тогава, когато съществува биекция между множествата на възлите им, която запазва съседите, не съседите и възела.
- <u>Лема:</u> Едно дърво с повече от един възел, съдържа най-малко две листа.

Твърдения

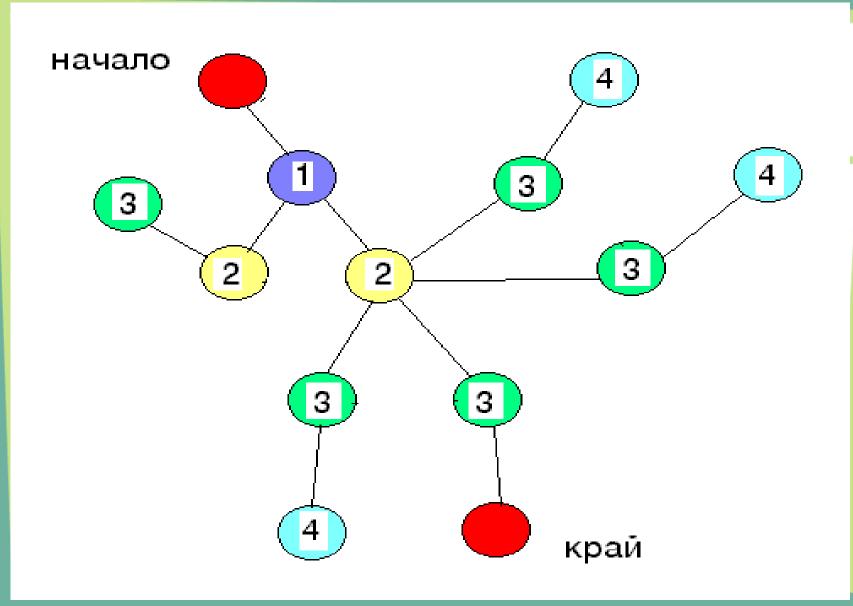
Теорема: Нека G е граф с n- възела. Тогава следните твърдения са еквивалентни:

- а) G е дърво, т.е. G е свързан граф и няма затворени вериги.
- б) G има точно n-1-ребра и няма затворени вериги.
- в) G е свързан граф, но ако някое ребро се отстрани от него, полученият граф няма да бъде свързан.
- г) Между всеки два възела в G съществува единствен път между тях.

- <u>Забележка:</u> От Теоремата следва, че съществува уникален път от корена до всеки друг възел.
- <u>Дефиниция</u>: **Ниво** на един възел е дължината на пътя от корена до възела. Коренът има ниво 0. Съседните му- ниво 1 и т.н.
- Дефиниция: Поддърво на Те дървото Т1⊆Т.

- <u>Дефиниция:</u> Всяко дърво с краен брой възли е **крайно**.
- Забележка: Когато търсим елемент в крайно поддърво го обхождаме в симулативен режим като използваме метода на препредаване на маркерите на ребрата. Коренът означаваме с 0, наследниците му с 1, техните наследници с 2 и т.н. Щом открием търсения възел, изграждаме път обратно като проследяваме маркерите на ребрата в низходящ ред обратно към корена.

Можем да дадем рекурсивна дефиниция на дърво с корен:

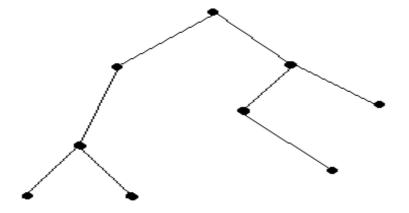
- <u>Базов случай:</u> Всеки отделен възел е дърво с корен- самият възелът.
- Рекурсивен случай: Ако k ≥1 и Т1,Т2,...Тк, Ті ∩Тј = Ø са дървета с корени съответно v1,v2,...vk, тогава следния граф е също дърво с корен: един нов възел v е негов корен, съвместно с Т1,Т2,...Тк с възли vi съседи на v за всяко i=1..k.

Подредени дървета. Двоични дървета

- Нека Т е дърво с корен г. Можем да го разглеждаме като насочен граф с ребра насочени надолу. Ако uv е директно ребро на Т, то казваме, че v е наследник на u, a u-предшественик на v.
- Често се налага да дадем някакъв ред на наследниците за всеки възел.
- Подредено дърво наричаме дърво с корен с допълнителна структура за линеен ред на наследниците за всеки вътрешен възел.
- Например: Отляво надясно.

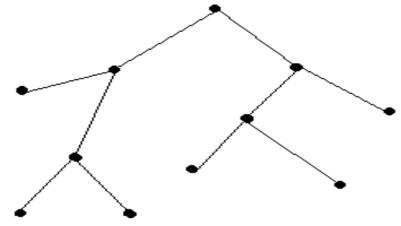
Двоично дърво

- **Двоично** или **бинарно** дърво е дърво с корен, като за всеки възел съществува най-много един ляв наследник и/или един десен наследник.
- Пример:

Пълно двоично дърво

- <u>Дефиниция:</u> Едно двоично дърво и **пълно**, ако за всеки вътрешен възел съществуват и двата му наследника.
- Пример:

Пълно двоично дърво

Теорема: Нека В е пълно двоично дърво с елиста и i-вътрешни възли. Тогава е= i+1.

<u>Доказателство:</u> Ще използваме индукция върху рекурсивни дефиниции:

- i=0, e=1, T.e. e=i+1;
- i=1, e=2, T.e. e=i+1;
- Нека i=k, следователно $e=\kappa+1$. Тогава за $i=k+1 \Rightarrow e=k+2 \Rightarrow e=i+1$.

Spanning дървета

<u>Дефиниция:</u> **Spanning**- дърво е свързан граф G^1 , който е подмножество на графа, който съдържа всички възли на G и е дърво.

- **Теорема:** Всеки свързан граф съдържа едно spanning дърво.
- Ще разгледаме два алгоритъма, целта на които е систематично да "посетят" всички възли на графа.
- Spanning дърветата се получават като допълнителен резултат.

Търсене първо в дълбочина

• Рекурсивен алгоритъм за посещаване на всичките възли на един свързан граф G. След като посетим един възел, ние го маркираме (за да не го разглеждаме повторно). Успоредно с това ние генерираме едно spanning дърво T.

```
Procedure depth_first_search(G: свързан граф) {Нека възлите на G са номерирани от 1 до n visited(i)=T, когато възел i е посетен, като T е spanning дърво} visited(1) \leftarrow true {започваме от възел 1} for i\leftarrow2 to n do visited(i) \leftarrow false {не са посетени други възли} \leftarrow \leftarrow ({1}, \varnothing) {Първоначално дървото съдържа възел 1 и няма ребра} (T, visited) \leftarrow DFS(G,T,visited,1) return (T)
```

```
Procedure DFS(G:граф, Т: дърво, visited: масив,
i: възел от G)
{T е подграф на G; visited са възлите от G, които
 са вече посетени. Тази рекурсивна процедура
 се извиква във възел і}
for j\leftarrow 1 to n do
if (j e съседен на i)∧not visited(j)
begin
 {ј е нов непосетен съсед}
 visited(j) ←true
 add възел ј и ребро іј към Т
 (T, visited) \leftarrow DFS(G,T,visited,j)
end;
return (T, visited)
```

Търсене първо в ширина

```
Procedure width_first_search(G: свързан граф)
{предполагаме, че възлите на G са номерирани 1,2,... n
visited(i)=T \Leftrightarrow възел i е вече посетен, т.е. T e spanning дърво; L е списъкът от
  посетени, но все още необработени възли.}
visited(1) ← true {започваме от възел 1}
for i\leftarrow 2 to n do
visited(i) ← false {другите възли не са посетени}
\mathsf{T} \leftarrow (\{1\},\varnothing) {Spanning-дървото първоначално съдържа възел 1 и несъседни ребра}
L \leftarrow (1) {възел 1 очаква обработка}
while L<>empty do
begin
і← първия елемент на L
L \leftarrow L с отстранен і
```

Търсене първо в ширина

```
for j\leftarrow 1 to n do
if (j e съседен на i) ∧not visited(j)
then
 begin {j е нов, но непосетен съсед}
visited(j) ←true
add((възел ј и ребро іј) към Т)
add(възел ј към края на L)
end;
end;
return(T)
```

Генериране на списък от възлите на едно дърво

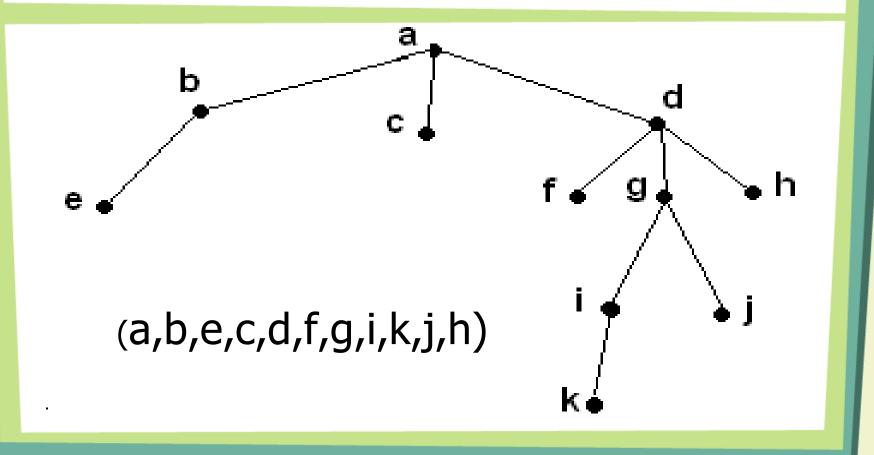
Ще разгледаме основата(рамката) на много важни приложения — особено в конструирането на компилатори и езици за програмиране.

- Проблем: Да генерираме систематизиран списък на възлите на едно дърво.
- Съществуват различни начини за решаването на този проблем:

Преордер(от горе - надолу)

- <u>Дефиниция</u>: Нека Т е подредено дърво с корен r. Преордерът на възлите на T се задава чрез следните условия:
- 1. Ако T съдържа точно един възел r, тогава преордер е r.
- 2. В противен случай преордер е r, следван от преордер на възлите в непосредствените поддървета на T.

Преордер. Пример

Преордер.

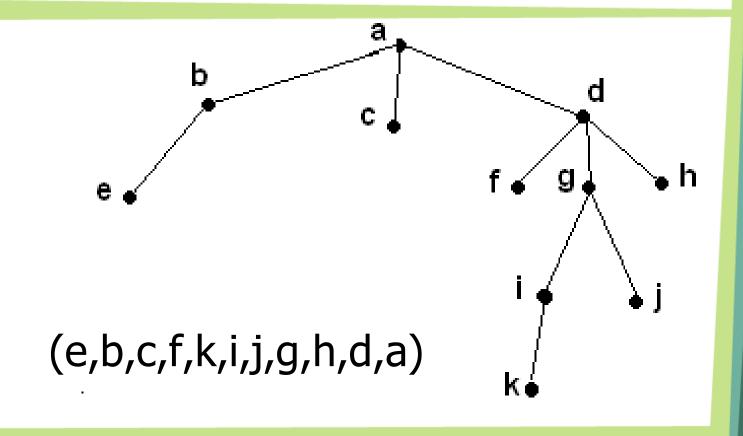
```
Procedure Preorder (r: корен на подреденото поддърво)
```

```
process r
for всяко дете V на r поред do
call Preorder(V)
Return;
```

Постордер(postorder)

- В много приложения на дърветата с корен се налага да работим отдолу нагоре.
- <u>Дефиниция:</u> Нека Т е подредено дърво с корен г. **Постордер** на възлите на Т е даден чрез следните условия:
- 1. Ако T съдържа точно един възел r, тогава постордер е r.
- 2. В противен случай, постордерът е постордер на възлите в непосредствените поддървета на Т поред, следван от r.

Постордер. Пример

Постордер

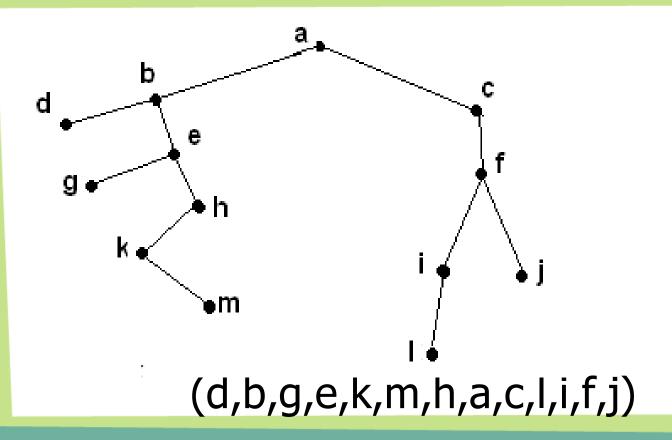
```
Procedure Postorder (r: корен на подреденото поддърво)
for всяко дете V на r поред do call Postorder(V)
process r
Return;
```

Инордер (inorder)

Дефиниция: нека Т е подредено бинарно дърво с корен r. Инордер на възлите на Т е даден чрез следните условия:

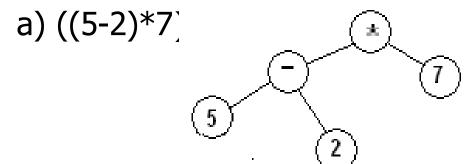
- 1. Ако T съдържа точно един възел r- тогава инордер е r.
- 2. В противен случай, инордер е инордерът на възлите в лявото поддърво на Т(ако съществува), следван от г, следван от инордерът на възлите в дясното поддърво(ако съществува).

Инордер. Пример

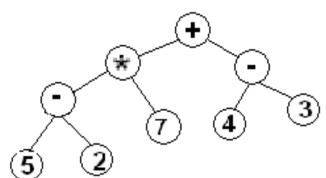

Expression дървета

• Можем да прилагаме дърветата при изчисляване на математически изрази. Във възлите могат да се поставят числа, имена на променливи, аритметични операции и други.

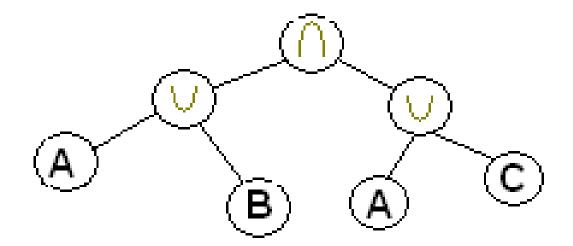

6)
$$(5-2)*7 + (4-3)$$

Expression дървета

 $\mathsf{B})\,(\mathsf{A}\cup\mathsf{B})\cap(\mathsf{A}\cup\mathsf{C})$

- Интересно е прилагането на дърветата и графите при търсене в пространството на състояния. В определени случаи е целесъобразно да декомпозираме трудни за достигане цели в една или повече по-малки цели. Всяка подцел от своя страна може да бъде отново декомпозирана в нови подцели на по-ниско ниво и т.н.
- Декомпозиране на проблема е един итерационен процес от последователен избор на алтернативи и съответно разлаганена проблемите на подпроблеми. При всяка итерационна стъпка трябва да решавамеедна алтернатива (ИЛИ-свързаност) или да решаваме последователно всички подпроблеми(И-свързаност), като отделните подпроблемите могат да бъдат взаимно зависими.

Една адекватна форма за представяне на модела са И-ИЛИдървета (И-ИЛИ-графи). Представянето на декомпозирането на проблема като И-ИЛИ-дърво може да се извърши по следната схема:

- **И-възли** представят разлаганията на проблема, при което всички подпроблеми (възли-наследници) трябва да се решават
- **ИЛИ-възли** представят алтернативи, при което един алтернативен проблем (възел-наследник) трябва да се реши

<u>Начален възел</u> - изходен проблем Възли без наследници - могат да бъдат:

- -**примитивни проблеми**, които са непосредствено решими (ще ги наричаме листа)
- -**нерешими проблеми** при достигането на такива възли разлагането на проблема в тези алтернативи е бил безрезултатен

Циклите водят до "кръгови" заключения, т.е. не могат да се намерят решения.

С други думи едно И-ИЛИ-дърво е дървовидна структура с взаимно редуващи се И-разклонения и ИЛИ-разклонения. Възлите без наследници могат да бъдат терминални (листа, примит. проблеми) или нетерминални. Коренът на дървото съответства на някакъв начален (изходен)проблем.

При генериране или обхождане на едно такова дърво И-разклоненията индикират разлагане на проблем, а ИЛИ-разклоненията специфицират възможни алтернативи.

Дърво на решение - крайно поддърво, за което:

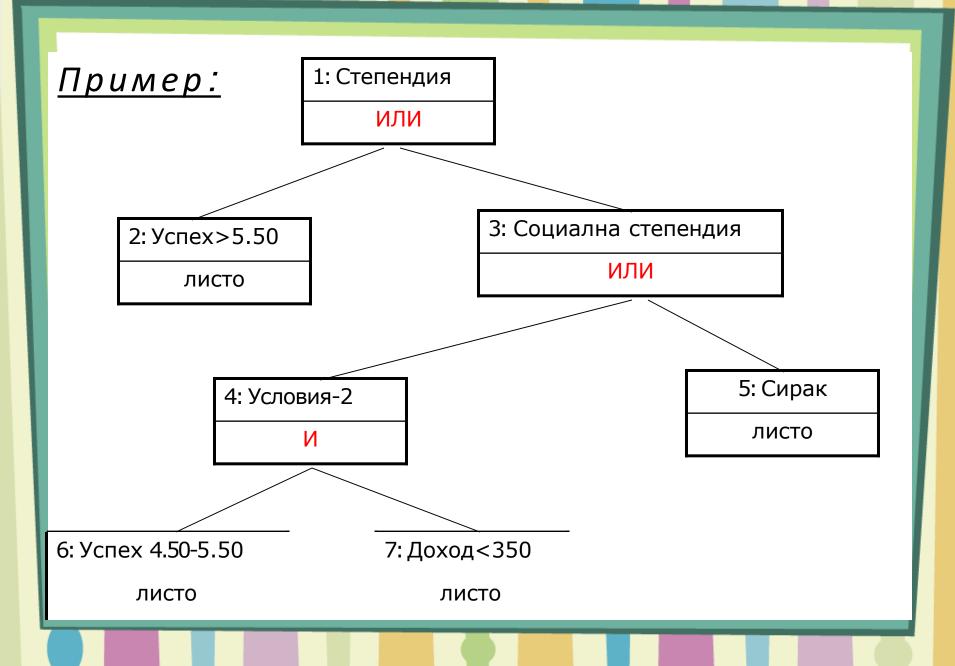
- 1. всичките възли са решими;
- 2. съдържа един начален възел;
- 3.И-разклоненията съдържат всичките си наследници;
- 4.ИЛИ-разклонения съдържат само един наследник.

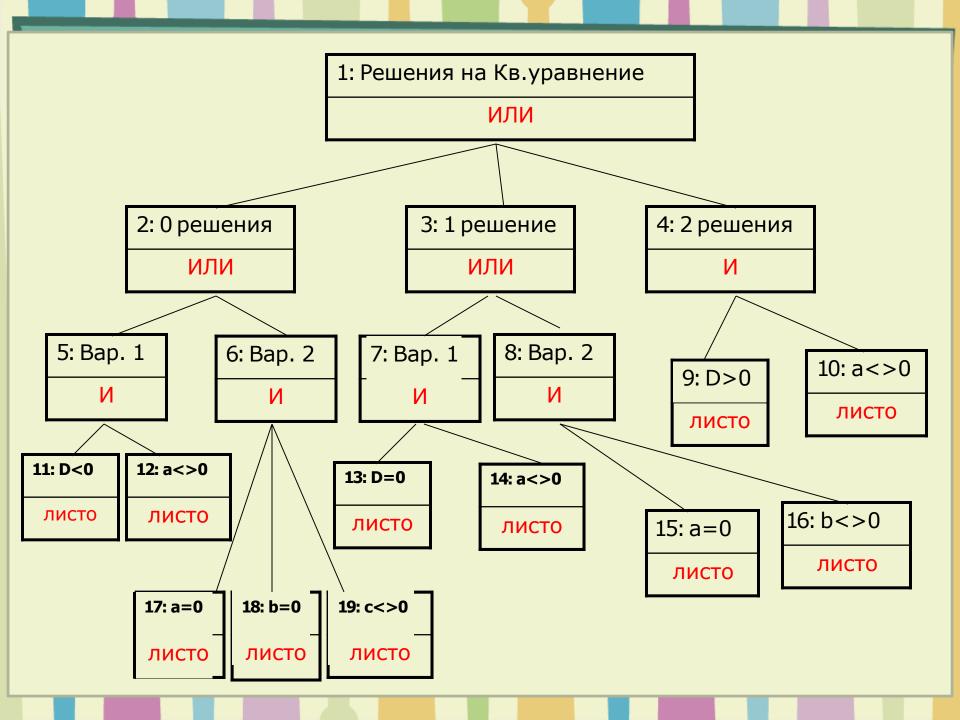
Bottom-up

- RESOLV множество на решими възли;
- UNRESOLV множество на нерешими възли.
- Step₁ (Начална стъпка)
- Step₂(Разширение)
 if (k = = И-разклонение AND всички наследници са в RESOLV) OR (k = = ИЛИ-разклонение AND поне един наследник е в RESOLV) then RESOLV = RESOLV ∪ {k}
 else UNRESOLV = UNRESOLV ∪ {k};
- Step₃(Условия за прекъсване) if (коренът на дървото е в RESOLV) then EXIT(yes); if (коренът на дървото е в UNRESOLV) then EXIT(no); Step₄(Итерация) GOTO (Избор).

Top-down

- OPEN -на отворените, но все още необработени възли
- CLOSE на обработените възли с генерирани наследници.
- Идеята на подхода е да се започне от корена и посещавайки всеки следващ възел, да го прехвърляме от списъка OPEN в CLOSE, като генерираме наследниците му, докато стигнем до решими терминални възли (листа). После по обратен път генерираме решението.
- Интересен е проблемът къде поставяме наследниците на текущия възел - в началото на списъка или в края му. В зависимост от това търсенето ще се извърши първо в дълбочина (при по-младите инстанции) или първо в ширина (при по-старшите инстанции)

- D. W. Hoffmann, Theoretische Informatik, Hansen Verlag, 2009
- H. P. Gumm, M. Sommer, Einfuehrung in die Informatik, Oldenbourg Wissenschaftsverlag, 2004
- J. W. Grossman, Discrete Mathematics, Macmillan Pub. Co., 1990
- К. Манев, Увод в дискретната математика, КЛМН, 2005
- Й. Денев, Р. Павлов, Я. Демирович. Дискретна математика. Наука и изкуство, София, 1984.

- Д. Байнов, С. Костадинов, Р. Павлов, Л. Луканова. Ръководство за решаване на задачи по дискретна математика. Университетско издателство "Паисий Хилендарски", Пловдив, 1990.
- В.А. Успенский, Машина Поста, Москва, Наука, 1988, ISBN 5-02-013735-9.
- L. Lovasz, J. Pelikan, K. Vesztergombi, Discrete Mathematics Elementary and Beyond, Springer Verlag, New York, 2003, ISBN 0-387-95584-4.

- E. Bender, S. Williamson, A Short Course in Discrete Mathematics, Dover, 2006, ISBN 0-486-43946-1.
- P. Linz, An Introduction to Formal Languages and Automata, Jones and Bartlett Publishers, 6-th edition, Jones & Bartlett Publishers, ISBN-13: 9781284077247, 2016
- Kenneth H. Rosen, Kamala Krithivasan, Discrete mathematics and its application, McGraw-Hill Companies, 7-th edition, ISBN 978-0-07-338309-5, 2012

- Owen D. Byer, Deirdre L. Smeltzer, Kenneth L. Wantz, Journey into Discrete Mathematics, AMS, MAA Press, Providence Rhode Island, ISBN 9781470446963, 2018
- Christopher Rhoades, Introductory Discrete Mathematics, Willford Press, ISBN 1682854922, 9781682854921, 2018
- David Liben-Nowell, Discrete Mathematics for Computer Science, Wiley, 2017, ISBN 1119397197, 9781119397199, 2017.
- <u>http://www.jflap.org/</u>- софтуерна среда